

Endelig bestemmes: Ingen af de i denne Lov omhandlede Bestemmelser (bortset fra Foranstaltninger, der foretages til Bedste for samtlige Kommunens Beboere) gælder Personer under fast Fattigforsørgelse, og ingen af Foranstaltningerne medfører Fattighjælps Virkning. — Med Hensyn til Lovens Anvendelse paa *Færøerne* bemyndiges Indenrigsmysteren til at foretage de Lempelser i samme, som maatte findes hensigtsmæssige, under Hensyn til Øernes særlige Forhold, og navnlig, at Bestemmelserne i § 1 ikke i deres fulde Udstrækning kan bringes til Anvendelse dér.

Det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag handlede ligesom de tidligere Dyrtidslove alene om *kommunale* Foranstaltninger (med Tilskud fra Staten).

Dets *Hovedbestemmelser* (svarende til de ovfr. med I.—IV. betegnede Afsnit af den nye Lov) var følgende: Efter Lovforslagets § 1 skulde Kommunalbestyrelserne i Tidsrummet fra den 1. Juli 1918 til 31. Marts 1919 uden Samtykke af højere Myndighed kunne træffe Foranstaltninger til Bedste for de ved Dyrtiden vanskelig stillede Beboere i Kommunen ved a) at nedsætte Prisen for de vigtigste Livsfornödenheder eller særlige Arter af disse, saaledes at Prisnedsættelsen bliver den samme for alle Kommunens Beboere; b) at yde enten Beboere, hvis Indtægter ligger under en af Kommunalbestyrelsen fastsat Grænse, eller saadanne, som efter Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde skønnes trængende til Hjælp, direkte eller indirekte Forsyning med Naturalier, Brændsel, Belysning og de nødvendigeste Beklædningsgenstande uden Betaling eller til nedsat Pris eller direkte Pengehjælp*). — Til Nedsættelse af Brændselsprisen stilles til Raadighed for Kommunerne af Statskassen et Beløb af 9 Kr. pr. Indbygger. Herudover maa Kommunernes Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger efter denne Paragraf for Tidsrummet 1. April 1918 til 31.

*) Bestemmelsen under a) svarer, som det bemærkes i Motiverne, til § 2 i Loven af 28. December 1916, dog saaledes at Indenrigsministerens Samtykke ikke skal kræves til Foranstaltninger til Fordel for alle, medens Bestemmelsen under b) svarer til § 1 i samme Lov, idet man dog har fundet det ønskeligt, at det udtrykkelig fremhæves, at Kommunalbestyrelsen kan træffe Beslutning om, at Hjælp skal ydes uden Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, idet Ydelsen af Hjælp kun gøres afhængig af, at den paagældendes Indtægt er under en vis Størrelse“.